

Listy

Listy

Listy Ason-klubu, **krásně informační** bulletin nejen pro mladé a nezavedené autory západních Čech. Ročník XX, 2011, letos Listy č. 7 - 8 (od r. 1992 až dosud už Listy č. 169) z 28. 6. 2011. Stran 8, náklad 500 výtisků. Redakce: Helena Šlesingerová. Vydal Ason-klub, o. s. Knihovny města Plzně, p. o. jako barevné břicho Plže č. 7 - 8/2011 za laskavého přispění Města Plzně. **N e p r o d e j n é !**

MILÍ PŘÁTELÉ...

Moře nudy se dá docela dobře přeplavat v neckách fantazie.

(Jiří Jirásek)

*

BYLO NEBYLO

Nejeden plzeňský spisovatel by se určitě docela rád letos v létě nudil u moře, nechal se inspirovat namísto Múzy mořskou pannou a hned po prázdninách o tom vydal novou knihu... Ale domácí inspirace taky není k zahození. Třeba posezení Střediska západočeských spisovatelů na bělohorské zahradě u Jarky Málkové (viz <http://velebny.rajce.net/strediskospisovatelu8.6.2011>), anebo večer poezie Romana Knížete v Jabloni (<http://velebny.rajce.idnes.cz/Romanknizevjabloni24.6.2011>)...

*

SLÁVA HRDINŮM U KAVÁRENSKÝCH STOLKŮ... (písničkář Viktor Cais)

* **LITERÁRNÍ SOUTĚŽ PISÁLEK 2011.** Ve čtvrtek 23. června 2011 byly slavnostně, nicméně prý neformálně předány ceny vítězům VIII. ročníku kláštereckého Pisálka. V porotě zasedla paní Marie Laurinová (ředitelka SKKS CV), Petra Martišková (úspěšná regionální spisovatelka) a PaDr. Václav Homolka (senátor ČR). Konkurence byla veliká a také Plzeň tam měla své želízko v ohni...

Od RADKY KETNEROVÉ: Slavnostní vyhlášení výsledků literární soutěže Pisálek 2011:

Ráda bych se pochlubila svým nejnovějším úspěchem v literární soutěži „Pisálek 2011“ vyhlášené Městskou knihovnou v Klášterci nad Ohří. Ze slavnostního vyhlášení jsem si odvezla druhé místo v kategorii próza - dospělí. Úspěch mne těší o to víc, že letošní ročník obeslalo svými příspěvky celkem 81 přispěvovatelů a dle vyjádření odborné poroty byla úroveň zaslaných prací velmi vysoká. Radka K. (Plzeň, 25. 6. 2011)

- [R. K. (*1974) píše prózu, je absolventkou Pedagogické fakulty a Fakulty humanitních studií ZČU, žije v Plzni, pracovala v ČEZ Distribuci, a. s.]

*

(NEJEN) LITERÁRNÍ POZVÁNKY

* **V pondělí 11. července 2011 v 15:00 hodin** bude na Mikulášském hřbitově v Plzni (Mikulášská třída) za přítomnosti primátora města Plzně Mgr. Martina Baxy a náměstkyně primátora paní Evy Herinkové *slavnostně odhalena nová plastika náhrobku Josefa Kajetána Tyla*. Akce se koná u příležitosti 155. výročí úmrtí tohoto významného českého divadelníka a dramatika.

* **Ve středu 13. července 2011** pořádá Kruh přátel knižní kultury při Knihovně města Plzně pro své členy a další zájemce z řad veřejnosti opět svůj tradiční *letní literární výlet*, tentokrát s názvem *Ve znamení Raka* po trase: Plzeň – Mariánský Týnec (Mariánská Týnice - muzeum severního Plzeňska) – (Kralovice) – zřícenina K-rak-ovec – Rak-ovník (procházka Za osobnostmi Rakovníka, volno na oběd) – Zbečno (Hamousův statek) – Žeb-rák (hrad, městečko) – Plzeň. Odbornými průvodci opět budou prof. PhDr. Viktor Viktora., CSc. z Pedagogické fakulty ZČU v Plzni a Ing. Karel Drhovský. Odjezd v 8:00 z parkoviště u Pekla (sraz v 7:45), návrat tamtéž v cca 19:30 – 20:00 hodin. Cena vč. vstupného: plná 460,- Kč, se slevou 400,- (rozdíl v ceně vstupného pro děti, studenty, důchodce). Písemné přihlášky s úhradou v plné výši se přijímají až do obsazení autobusu v kanceláři Polanovy síně KMP (Knihovna města Plzně, B. Smetany 13, 305 94 Plzeň). Informace: Mgr. Jana Horáková, tel.: 378 038 206, e-mail: horakovaj@plzen.eu.

* **V pondělí 8. srpna 2011 v 17:00 hodin** Vás Knihovna města Plzně u příležitosti 135. výročí svého založení zve do mázhausu plzeňské radnice na *vernisáž výstavy z cyklu Plzeň – město krásné knihy*, tentokrát s podtitulem *Obsahy a formy*. Výstava potrvá do 26. 8.

*

(NEJEN) LITERÁRNÍ SOUTĚŽE A CENY

* **LITERÁRNÍ SOUTĚŽ KLEMENTA BOCHOŘÁKA 2011.** 23. dubna uplynulo 175 let od prvního vydání Máje. Při této příležitosti Společnost přátel mladé poezie vyhláší *V. ročník Literární soutěže Klementa Bochořáka o nejlepší báseň mladé poezie roku 2011*. Soutěž je určena autorům narozeným v roce 1985 a později. Lze zaslat **poezii** o max. rozsahu 5 stran. Autor uvede jméno a příjmení, datum narození, úplnou adresu bydliště, případně telefon a e-mail. **Uzávěrka je 31. srpna 2011.** Adresa: Společnost přátel mladé poezie, Nálepkova 3, 637 00 Brno, e-mail: spmp@email.cz. Podobě jako v minulých ročnících budou nejlepší autoři pozváni koncem září na víkendové setkání ve Vranově nad Dyjí spojené s literárním seminářem. Na vranovském zámku budou na závěr setkání vyhlášeny výsledky. Vybrané básně budou publikovány ve sborníku bibliofilského charakteru.

* **BRNĚNSKÁ SEMIKRÁSKA 2011.** Brněnský literární měsíčník a nakladatelství Host vyhláší *III. ročník básnické soutěže Brněnská sedmikráska, tentokrát na pozměněné téma - Nejkrásnější brněnská báseň o Praze (nejkrásnější pražská báseň o Brně)*. Lze zaslat báseň o max. rozsahu 3 strany A4. **Uzávěrka je 1. září 2011.** Adresa: Host, Radlas 5, 602 00 Brno, e-mail: sedmikraska@hostbrno.cz. Zásilku označte heslem „Sedmikráska“. Vítěz obdrží peněžní odměnu ve výši 10.000,- Kč, brněnskou „šalinkartu“ na měsíc a další hodnotné ceny. V porotě zasednou pražský spisovatel Jaroslav Rudiš, brněnský emigrant v Praze Arnošt Goldflam, autor sbírky *Zapalte Prahu* Karel Škrabal a šéfredaktor časopisu *Host*, dvojité agent Miroslav Balašík. Slavnostní vyhlášení výsledků proběhne v sobotu 1. října 2011 v rámci druhého ročníku festivalu Brněnské kulturní HOSTování v prostorách Domu pánů z Kunštátu – Kavárny Trojka. Více informací na www.hostbrno.cz.

* **KENNYHO VOLEJ 2011.** Téměř o celý rok byla prodloužena *vodácká literární soutěž Kennyho volej* (VOdácká Lyricko-Epická Jatka)! Kvalitních příspěvků prý nebylo dost, aby se z nich dala sestavit kniha. Stále lze tedy zaslat povídky na téma českého či slovenského vodáctví (eventuálně i ze zahraničních řek), o max. rozsahu 25.000 znaků vč. mezer, v elektronické podobě (*.doc, *.rtf atd.). Jeden autor může přihlásit max. 3 povídky. Vítány jsou texty vtipné, smutné, romantické i ze života, nikoli však námořnická témata. **Uzávěrka je 30. září 2011.** Adresa: realphoto@email.cz. Vítězové obdrží hezké ceny, vybrané povídky budou knižně publikovány. Více informací na <http://www.vydaniknihy.cz/stranky/8/vodacka-soutez>.

* **NÁRUČ PLNÁ DĚSU 2011.** Příbramský zpravodaj (<http://www.kjd.pb.cz/zpravodaj>), informační měsíčník pro kulturu a sport vydávaný Knihovnou Jana Drdy v Příbrami, vyhlásil *literární soutěž pro milovníky hororů s názvem Náruč plná děsu...* Lze zaslat původní povídky či básně v žánru **hororu** o max. rozsahu 4 normostrany. Práce nesmí obsahovat vulgarismy, urážky, zvrácenosti a další prohřešky a úchytky proti slušnému vychování a mravům. Autor uvede jméno a příjmení, adresu bydliště a věk. **Uzávěrka je 30. září 2011.** Adresa: zpravodaj@kjd.pb.cz. Zasláné práce budou průběžně zveřejňovány na webových stránkách Zpravodaje. O vítězích rozhodne odborná porota a samotní čtenáři, kteří budou moci hlasovat prostřednictvím webových stránek.

* **ROŽNOVSKÝ FEJETON 2011.** Rožnovský T klub - kulturní agentura ve spolupráci s Městskou knihovnou v Rožnově pod Radhoštěm, pod záštitou Obce spisovatelů, osobním patronátem rožnovské místostarostky Markéty Blinkové a za podpory Fondu kultury Zlínského kraje vyhláší *XVIII. ročník literární soutěže Rožnovský fejeton*. Soutěž je otevřená všem autorům bez ohledu na národnost, státní příslušnost nebo členství ve spisovatelských organizacích. Lze zaslat **fejtony** na libovolné téma (jeden autor max. 2) o rozsahu max. 45 řádků, každý text v pěti vyhotoveních. Soutěž je anonymní, práce nepodepisujte, pouze označte heslem, přiložte zalepenou obálku opatřenou stejným heslem, v ní jméno a příjmení autora a adresu bydliště. Práce studentů středních škol budou vyhodnoceny samostatně v rámci soutěže *Klíček 2011* (studenti proto navíc uvedou také adresu školy a třídu a zásilku označí heslem „Klíček“). **Uzávěrka je 18. října 2011.** Adresa: *T klub - kulturní agentura, Zemědělská 592, 756 61 Rožnov pod Radhoštěm, tel.: 571 651 796, e-mail: spektrum@tka.cz*. Chcete-li fejeton zaslat elektronicky, připojte textový soubor se jménem a adresou autora. Jako název souboru uveďte Vámi vybrané heslo (např. heslo „Jarda“ - soubor tedy bude ve tvaru *Jarda.rtf*, případně *Jarda_Klíček.rtf*). Slavnostní vyhlášení výsledků proběhne ve čtvrtek 8. prosince v 17:00 hodin v Městské knihovně v Rožnově pod Radhoštěm. Vítězné práce budou oceněny (kromě hlavní ceny budou udělena tři čestná uznání), publikovány ve čtrnáctideníku *Spektrum Rožnovska* a ke dni slavnostního vyhodnocení vydány formou almanach.

* **CENA PŘÁTELSTVÍ 2011.** Nakladatelství Albatros vyhláší *III. ročník literární soutěže o nejlepší původní českou prózu pro děti na téma Cena přátelství*. Soutěž je určena všem autorům, kteří nejpozději v den uzávěrky podání rukopisu dovršili 18 let. Lze zaslat původní, dosud nikde nepublikovanou práci na téma *Cena přátelství*, o min. rozsahu 5 normostran a max. rozsahu 80 normostran (1 normostrana = 60 úhozů na řádku a 30 řádků na stránce). Kompletní rukopis musí být odevzdán v tištěné podobě, ve dvou vyhotoveních. Soutěž je anonymní, práce nepodepisujte, v samostatně zalepené obálce přiložte vyplněnou přihlášku (jméno a příjmení autora, kontaktní adresa, telefon, e-mail, název díla, souhlas s podmínkami, datum a podpis). Formulář přihlášky je ke stažení na <http://www.albatrosmedia.cz/pripominame-treti-rocnik-literarni-souteze.html>. **Uzávěrka je 30. listopadu 2011.** Adresa: Albatros Media, a. s., Na Pankráci 30, 140 00 Praha 4. Vítěz bude oznámen v den nakladatelských cen Albatrosu 2012. Oceněná próza bude knižně vydána do data vyhlášení dalšího ročníku soutěže, tzn. na jaře 2013, vítěz obdrží kromě standardního honoráře navíc finanční odměnu 25.000,- Kč.

* **O NEJHEZČÍ NEJKRATŠÍ POVÍDKU ROKU 2011.** Jan Vanili Vavříčka a jeho „částečně“ literární portál www.Vanili.cz vyhlašuje **II. ročník literární soutěž O nejhezčí nejkratší povídku roku 2011.** Soutěž je určena všem autorům bez omezení. Lze zaslat původní **povídku žánru sci-fi nebo fantasy**, o max. rozsahu 100 znaků. Povídka nesmí obsahovat urážky, vulgarismy a další prohřešky proti dobrým mravům. Hodnotit se bude originalita, kreativita, vtíp a nadsázka, délka (čím méně znaků, tím vyšší hodnocení), fantazie a prvky sci-fi (magie, cestování v čase apod.). Počet příspěvků od jednoho autora není omezen. **Uzávěrka je 1. prosince 2011.** Adresa: scifista@seznam.cz (nemusíte posílat ve Wordu v příloze, pište rovnou do e-mailu). Vítěz obdrží diplom, věcnou cenu a bude zveřejněn na portálu Vanili.cz. Nejlepší povídky budou zařazeny do sborníku vítězných prací. Texty bude hodnotit porota ve složení: Jan Vanili Vavříčka, Pavla Permelie V. Klejnová a Petr Peklo Šréd. Inspirujte se názvy povídek I. ročníku (<http://www.vanili.cz/cz/nejhezci-nejkratsi-sci-fi-povidky-roku-2010/r132/>)!

* **O ČESKOU BÁSEŇ ROKU 2012.** Literární sdružení Vzдорospolek z Lovčic na Kutnohorsku již osmým rokem pořádá **celostátní dílo zvané Česká báseň.** Cílem je přiblížit dnes tak málo čtené slovesné umění širší veřejnosti. Rok co rok tedy **vydává ročenku obohacenou soutěží** - nevšední sbírku básní s názvem *Pár střípků*. Lze poslat max. 4 básně, původní a dosud nikde nezveřejněné (ani na internetu), libovolného obsahu a formy, v českém jazyce. Ale bez dětských rýmů, např. láska-páska-vráska, zebe-tebe-nebe-sebe, hlas-nás-vás-vlas-čas, víc-nic, skoky-roky, deště-ještě - a to ve všech pádech; bez nebarvitých výrazů tvůj, můj, svůj - taktéž ve všech pádech, a bez výstřelků proti pravopisu... **Uzávěrka je 31. ledna 2012.** Adresa: vzдорospolek@seznam.cz (předmět Stříbrná bula). Nemáte-li přístup k internetu, pak básně zasílejte v strojopisu v jednom vyhotovení na: *Literární sdružení Vzдорospolek, Lovčice 9, pošta Čáslav 286 01* (heslo Stříbrná bula) s nadepsanou a oznamkovanou obálkou běžné velikosti. Autor uvede jméno a příjmení, rok narození, adresu, telefon a e-mail. Více informací na <http://www.plutanium.cz/vzдорospolek>.

*

OHLASY * REFLEXE * KRITIKY

Vstup na vlastní nebezpečí!

Kritiku? Ale ano! Ale slušnou! Mně příznivou!

(Jaromír John)

* **KAREL PEXIDR: Milý Plži,**

v rámci své neutuchající tvůrčí činnosti vynalezl jsem novou rubriku. Budiž jí dán název Antipoezie. Opravdu: proč ne? Máme-li v Plzni veleúspěšné Antidivadlo a prosazuje-li se v našem státě ještě úspěšněji antipolitika, co brání, aby i Plž přispěl v tomto směru svou trochou do mlýna? A do rubriky hned poskytni náležitý příspěvek a tvrdě naléhám, aby byl včetně tohoto dopisu otištěn. Zde je:

ANTIBÁSEŇ

*Ale, ale,
divíme se stále.
Kdo báseň zná...
Přece, přece
doplujeme k řece.
Ale ne už k moři.*

Po uveřejnění mé Antibásně může být rubrika Antipoezie opět zrušena. Karel Pexidr

(Plzeň, 19. 5. 2011)

*** JANA TICHÁ: Hurá - Jana je zpátky!**

No to bude jistě radosti! Musím přiznat, že moje první cesta po roční pracovní stáži v Anglii do Plzně sice nevedla, ale jakmile jsem přijela, obstarala jsem si všechna chybějící plži čísla, abych si počítla, co je v plzeňském literárním životě nového. Velikou radost - i když samozřejmě nechtěně - mi udělala Lucka Koutná. O loňském literárním výletě mimo jiné napsala, že po cestě autobusem listovala novým číslem Plže, ale ani na Listech Asonu nebylo tentokrát nic ke čtení... „a ani paní Tichá si na nic nestěžuje...“

A protože dobří holubi se vracejí, jsem zase tu a za chvíli se pojedou na literární výlet. Jen tak na okraj, pořád žiji singl, protože můj anglický přítel se zatím k ničemu nerozhoupal, ale že bych si byla někdy stěžovala? Snad ne tím, že jsem zhruba v tuto dobu v loňském roce napsala, že se ani mně ani mým přátelům, známým, příbuzným a kolegům nelíbí současná moderní volnoveršová poezie? Pravda - nelíbí - ale co s tím naděláme? Obyčejná úvaha to byla - ničeho a nikoho konkrétního jsem se nedotkla, a přesto... aniž by se co řeklo, pohasla slunce zář, rozpoutalo se peklo, a bůh si zakryl tvář...

Proto jsem se potom snažila své úvahy převrátit v humornou nadsázku - vše marné - byla jsem téměř svržena do jícnu sopky, já staromódní a staromilská lhářka, fuj fuj, co nečte Šaldu. Jo - kladivo na otevřený názor a upřímnost musí být, zejména když současné „in“ si libuje v roztomilém pokrytectví, účelovém lhaní a vzájemném mazání medu kolem úst. Od „psaní“ mě ale loňská plži epizoda neodradila, psaní mě dokonce živí a dobře. A když se pomyslně rozhlížím, jak jde současný cvrkot, jsem ještě pyšnější na to, že když jsem tehdy jela do Prahy na konkurz, neměla jsem žádného známého nebo strejdu, tam ani tady, žádný literární klub za zadkem a s sebou jen ukázky své práce a své autentické názory. A stejně jako moji budoucí kolegové, kteří jsme „prošli“, jsem byla hned vyslána zkušebně do terénu za konkrétním zadáním, přičemž literární podoba žádné „zakázky“ nesmí představovat oblíbené imitace omletého, s předpokladem, že opucované, přešité a přebarvené vždy znovu zaujme.

Zvláště práce v cizině je tvrdá - žádné kompromisy a shovívavost. Možná se někdo ošklibne, že prezentační literatura pro časopisy není žádný náročný kumšt. Omyl. I prezentační povídky, příběhy a další formy ztvárnění musí mít vlastní nápad, poutavý děj, pointu a rychlý spád, protože musí být krátké a výstižné, hlavně pak čisté, nekřečovitě, svěží, libivé, čtivé a stále žádané (asi jako sledovanost TV pořadů). A jsou časopisy provinční a prestižní a od toho se odvíjejí honoráře. V duchu vidím všechny krajanské sběratele Polanovy a jiných spřátelených literárních cen, jak rozpačitě hryžou tužku nad konkrétním zadáním, přičemž všechny práce jdou nejdřív na casting, přestože už máš v téhle branži dobré jméno. Žádný brácha sem a kámoš tam, rozbujelý v ČR včetně Plzně, kde všechny literární ceny a pocty už tradičně vyhryzávají stále ti samí, protěžování literární „umělci“. Venku tě nikdo neprotěžuje, protože zkrátka nedostane šanci, a nikdo si ani nevezme na triko finanční ztráty ze „zaručeného favorita“. Tam se jede na smlouvy, záruky, náhrady škod a závazné termíny. To jen tady, v Klausolandu - Klausově pionýrském divokém západě - je to ve všech oblastech jedno, bohužel i v umění - potažmo v literárním umění - viz třeba hledání talentů? Vždyť o hledání vůbec nejde, ani v soutěžích. Ty mají - přes spoustu předložených prací - za úkol vypiplávat jen zájmové lidi. A různé spřátelené poroty vybírají proto jen z prací svých známých, nebo „klubových“ autorů, a když tito nepředvedou v dané soutěži nic, nebo jen slabotu ve srovnání s anonymními talenty, pak se první místa prostě neudělí a o třetí místa se dělí více autorů, pokud možno nejslabších, s nejmenším nadáním, kteří nikdy nemohou dát zajetým hvězdám „flek“. Viz Literární Šumava a paní Zemančíková se svým otevřeně šokujícím: „...my si své autory stejně poznáme...“

Zasla jsem i nad loňským „Máchou Zpč. Kraje“ - kdo to probůh posuzoval? To skutečně nikdo nepředložil zveršovaný příběh, nebo něco alespoň vzdáleně s Máchou srovnatelného? Protože by to mohlo vážněji ohrozit místní osvědčené literární hrdiny, kteří se zřejmě, již před dlouhým časem, v touze po rychlé literární kariéře tvůrče vyplodili a nic nového, vyzrálejšího, se znakem nadání a talentu, nepředvedou, anebo je Mácha zkrátka neoslovil.

Příliš mě nepřekvapil postoj magistrátu k dotacím na vydávání Plže - to přece není literární život Plzně! Trochu jednotvárné - ne? Přechurováno, přesořkováno, dost stránek pokryto nějakými strašnými „verši“, nebo jde o vzpomínkové statě dost často in memoriam. Nic, co by naznačovalo, že v Plzni to literárně žije a že jsou zde lidi, kteří stále „píší“, nejenom tací, kteří kdysi cosi napsali, a že jsou v našem městě opravdové literární talenty, které je třeba najít a pak teprve podpořit a vést. Jenomže - co kdyby ohrozili skalní literární tvůrce či literární pozůstatky Ason-klubu? Upřímně - kdybych o dotacích rozhodovala já, podpořila bych jen konkrétní autory, o které má zájem konkrétní nakladatel. Určitě ne literární sborníky. A nenechala bych se od nikoho ukecat. Členové literárních klubů necht' platí odpovídající příspěvky na tisk vlastního časopisu, jestliže chtějí, aby tam vycházely jejich práce, a každý ročník ať si solidně předplatí - to by se teprve prokázal opravdový zájem o literaturu.

Se svým názorem určitě nejsem sama. Ve svém mediálním vystoupení nedávno řekla známá česká mecenáška českých umělců, paní Meda Mládková, že pokud jde o literaturu, skutečné talenty je třeba hledat po zásuvkách, nikoliv u knihkupců. A protože talent nepotřebuje být protěžován, ba naopak, je jasné, že prezentovány jsou věšinou jen nepřilíš dobré práce. Quo vadis, česká literaturu? Časy těžké nespraví slova lichá, to si myslí vaše Jana Tichá (Plzeň, 24. 5. 2011)

- [J. T. (*1975) píše povídky a drobnou publicistiku, pracovně články pro reklamní agenturu v Praze, trvale žije v Plzni.]

*** MAREK VELEBNÝ: Ad tmavé stránky Listů Ason-klubu:**

To, že jsou stránky Listů Ason-klubu dost tmavé a mnohdy se velice špatně čtou, mne trápilo již také delší dobu, ale myslel jsem si, že nejsem tak velký pán, abych to mohl změnit...

(Plzeň, 7. 6. 2011)

*** MAREK VELEBNÝ: Královská svatba den poté v Plzni aneb Reportáž z oprátky:**

Pozvánku jsem dostal asi v půlce března na rohu u El Caffé. Čtverhranná obálka. Asi mi vrací nějaké cédéčko... Otvírám to až doma. Není to CD, stříbrný papír s kudrlinkami. Slečna M. I. si bere pana R. J. plus pozvání k svatebnímu stolu (že by spojení tajné služby s ruštinou? – to spíš republikánská armáda IRA). Odkládám oznámení na poličku. Mám na to 6 týdnů, abych se rozhodl. To go or not to go there. That is a question. Připadám si jako Ivo Fencel. Jemu se vdává Jorika, Ivana, Kate Middleton ... a mně Markéta... Kolikátá je to svatba, kde místo toho šťastného jsem odsouzen do role fotografa. Kdo to byl předtím? Simona, Pavla a další. Jít, nebo nejít na svatbu dívky, kterou kolik let platonicky milujete, to je kousnutí do pěkně kyselého jablka. Datum 30. dubna 2011, na Valpružinu noc, není jen tak náhodné. To je čarodějnický sabat. A ještě na Kozlu! V Galerii 13 to vidím přímo na obraze „Markétka o Valpružině noci“, je to z Goethova Fausta? Mohu si hodit kostkou. Kate si bere Williama o den dřív - 29. dubna. Pokud zavolá dřív Kate, že bych letěl do Anglie? Ale zase se mačkat v londýnském davu, to si radši prohlídnu Westminster Abbey v klidu, i když zase bych se tam mohl seznámit, Williamových fanynek tam bude dost a na každou se nedostane. Kate je hezká holka. Nakonec 28. dubna večer volá dřív Markéta. Je tedy rozhodnuto. Na Kozel. Busem, nebo vlakem? Nakonec jedu autem i s kamarádem Pavlem. Ráno tramvají s darem do Skvrňan. Vyjedu několik pater, dostanu od paní matinky myrtu, odevzdám dar (abych to netahal v autě – obraz, knihy a cédéčka) a slyším: „Marku, nemáte kameru? Nám ji ukradli a další nefunguje.“ Oficiálních fotografů mají několik, tak budu něco točit i fotit z povzdálí. Sedím před bytovkou na lavičce u pískoviště a pozoruji přípravu svatební kolony. V okolních oknech (nebo za záclonami) jsou vykloněni (nebo schováni) sousedi. To je divadlo. Však se taky vdává herečka a básniřka. Už vychází takové to bílé, však to znáte. No, to bílé – nevěsta. Nasedáme. Strochou zpoždění kolona vyráží na Kozel. Ale kudy, kudy jedou ostatní? Tatínek nevěsty hovoří ještě anglicky do mobilu. Někde musíme nabrat do kolony hosty z Indie. Takže ono by to bylo nastejno, jestli dvacátého devátého do Londýna, nebo třicátého na Kozel. Přátelé z bývalé koloniální říše tu budou také. Jedeme ke Škodovce, ale otáčíme se a jedeme novou

zkratkou k Borským polím a na Kozel. U bývalé benzínky na Nepomucké se kolona seřazuje a bere mezi sebe indickou delegaci. Jedeme přes Plzenec. (Kde je asi Ivo Fencel? V práci, v Londýně u Kate a Williama, anebo píše doma v pracovně plné čtyřlístků?- Je v práci.) Svatba má být v 11 hodin, mělo se vyjít v 9:30, odjelo se trochu déle, ale už moc času nezbyvá. Auta parkují vzadu za kaplí, je horko, ostré slunce. Paní oddávající říká první pokyny. A hele, Majkl (filmový producent z Hollywoodu), od něj už má Markéta roli. A Majkl přináší další roli. Dává Markétě nenápadný balíček (klíč od vily v Beverly Hills, klíč od nejnovějšího Lamborgini a pohádkové střívičky od Guccioho). „Tyhle pro tebe, Markéto, ušil v Londýně na Bondstreet nějakej McCombs,“ šeptá jí do ucha a nabízí brilantový prsten - když si ho Markéta vezme a okamžitě s ním odletí do Hollywoodu. „Mám svého Radka ráda. Mne si, Majkle, nekoupiš,“ odvětví šťastná to žena. Je čas jít do kaple. Doleva prosím. Opírám se o stěnu na kraji po levici svatostánku. Vedle mne říká Soňa: „Tak co ty, Marku, kdy do toho praštíš ty?“ Odpovídám dle příručky pro osamělé: „Viš, když ona mne žádá nechce.“ Slavnostní akt je jen pro oficiální fotografy, tak si v davu vybírám k snímkům děti, Markétiny rodiče a Indy. Z nevěsty a ženicha mám hlavně záda. Pak se jen zařadit do fronty na stisk ruky. Aspoň tady ta fronta bude kratší než na královské svatbě v Londýně. Jsem skoro poslední, úděl fotografa. Co říct, co přát? Raději skoro beze slov: „Sluší ti to.“ A už je to za mnou. Hurá na sluníčko, na anglický trávník. Před kaplí sledujeme rozesmátý právě sezdáný pár. Květiny. Průvod se odebírá do zámeckého parku. Fotím družičku s košíčkem. Vypadá jako Karkulka. Za rybníčkem se připravují svatebčané k fotkám. Obraz jako z japonské miniatury. Altán, chrám v pozadí, pohled přes větve vrby. Připojuji se k partě fotografů a zaměřuji svůj objektiv přes vodní plochu, kde to nerozhází jen sádrového trpaslíka s rybářským prutem. Chvilu hovořím s filmovým producentem Majklem, který nepamatoval ochutnat plzeňské, a okolo mne kráčí rozesmátí novomanželé k loveckému zámečku Kozel, kde je další maratón oficiálních fotek u fontány. Je pěkný víchř a Markétin závoj lítá na všechny strany. Focení pokračuje na louce před kaplí, tam si mě nevěsta vyžádá na jeden snímek s ní a Pavlem. Za chvíli se královská svatební kolona přesunuje v autech na hostinu do Parkhotelu. Abychom neporušili dvorskou etiketu, raději necháváme několik aut předjet. Salónek Parkhotelu je upraven stoly do tvaru „U“, po obou stranách na každé dvakrát patnáct míst, mezitím stůl pro novomanžele a rodinné příslušníky. Na sněhobílých stolech se sněhobílými židlemi a prostíráním hledám svou jmenovku. Jsem vlevo na Markétině straně mezi Indy. Prý mi není angličtina neznámá, tak mohu i konverzovat. Ale moc jsem se neblýskl. Dále již zkratkovitě: Nejdříve jsou novomanželé přikryti tak, aby se nepocákali při knedličkové polévce. Proslov rodičů. Šunková křenová rolka (nemám rád křen). Kuřecí maso, brambory, chřest (nemám rád chřest). Vegetariáni z Indie mají možnost alternativního menu. Následuje porcování dortu, kterého se ujímá Markéta. Následují tradiční svatební činnosti: čtení gratulací, předávání darů, Markéta dostává od matky žehličku jako symbol domácích prací, Radek zase náradí jako symbol mužského kutilství. Nevěstin otec rozdává indické oříšky a kořeněné pochutiny (na mne moc netradičně kořeněné). Následuje promítání fotek mapující růst a dospívání novomanželů. Markétina rodina hodně cestuje. V neoficiálním programu je pak taneční sólo pro novomanžele a rodiče. Parta kamarádů si připravila pro Radka s Markétou hru. Na krychli se má Radek vyšplhat s vybavením na ferraty (jeho velký koníček), Markéta pak dostává košíček s náradím, Radek zase se šitím. Tuto část jsem neviděl, neboť jsem šel pro kamaráda Pavla a holky. Dál už s Pavlem na venkovním studeném rautu, kde jsme si popovídali s matinkou nevěsty a přáteli, ochutnali víno z habánských sklepů, indický rum, uzené maso, řízečky a klobásky. Díky Pavlovi jsem na svatbě vydržel skoro až do půlnoci. Jinak bych asi po skončení oficiálního programu propadl chmurám. Oba muzikanti („kapelník a dirigent“) se na klávesy snažili, ale tolik místa pro tanec nebylo. Mrzí mě, že nezbyl čas na tanec s nevěstou, ačkoli prý tančím lépe než Radek. Víno trochu zažehnilo moje chmury a rád jsem po předpůlnoční kávě využil s Pavlem odvoz od Parkhotelu do centra Plzně. O předpůlnoční guláš jsem přišel, ale sladká výslužka se svatebními koláčky od Radka mne

neminula. Ani mi nedovolili noční skok do bazénu pod terasou. Jak se vlastně měla Kate a William? Vůbec se neozvali. Ani Ivo Fenclovi. Producent Majkl odletěl do Hollywoodu a já našel v noci na mobilu ztracený hovor z anglického čísla. Tak přece jen se Kate ozvala, ale mohla napsat aspoň zprávu, vévodkyně z Cambridge. Ale to už jsem za královskou svatbu považoval tu Kozelskou. Viz <http://velebny.rajce.idnes.cz/marketinasvatba.30.4.2011> - Ještě jednou fotky osobního nevěstina paparazziho. (Plzeň, 8. 6. 2011)

- [M. V. (*1970) píše básně, prózu a drobnou publicistiku, je absolventem Fakulty humanitních studií ZČU, žije v Plzni, externě spolupracuje s regionálními deníky. Je vedoucím neprofesionálního divadelního souboru SOFRANZA. V současné době je zaměstnán jako dokumentátor v Muzeu Dr. Bohuslava Horáka v Rokycanech.]

*** EVA VONDRÁŠKOVÁ: „Prázdninově vodní“ příspěvek s přáním pěkného léta:**

PO BOUŘI

*příd' tříští hřeben vodních mas
když vítr zčechrá plachtoví
a mraky na zem sešlou v mžiku
bouři, co přerve lanoví*

*příští den spatří starý přístav
jen skelet tří rybářských bárek
blesky je skolily jednou ranou
co oběť bohům moře, dárek*

*vlny si pohrávají houpy hou
s vrakem uprostřed modré pustiny
čtveřice vesel visí bezvládně
a zří do bezútěšné hlubiny*

*nad obzorem popelavá oblaka
leží a barví se stříbrozlatě
když slunce vposled pokyne
a předá měsíci své opratě*

(Zdemyslice, 26. 6. 2011)

- [E. V. (*1991) píše básně a drobnou publicistiku, žije ve Zdemyslicích na jižním Plzeňsku, po maturitě na Gymnáziu Blovice studuje na právnické fakultě.]

**Uzávěrka příštích barevných Listů je 15. 8. 2011. Těšíme se na Vaše příspěvky!
(V elektronické podobě potěší...)**

KONTAKT:

Ason-klub o. s. při Knihovně města Plzně, p. o., B. Smetany 13, 305 94 Plzeň,
tel.: 378 038 200, 378 038 207, fax: 378 038 220, mobil (SMS): 721 281 635,
e-mail: asonklub@plzen.eu; <http://www.knihovna.plzen.eu>
